

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9856

гр. София, 10.12.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в закрито заседание на 10.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова-Десподска

като разгледа дело номер **10143** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК] срещу заповед за прилагане на принудителна административна мярка № ФК-С1168-0455795 от 27.07.2021 г., издадена от директора на ТД „Югозападна“ в АМ, сега с променено наименование - ТД Митница С.. В жалбата и в депозирана в последствие молба-уточнение от страна на жалбоподателя е направено искане за отмяна на разпореждането за допускане на предварително изпълнение на оспорената заповед. Това искане е мотивирано с твърдението, че в запечатения обект имало бързо развалящи се стоки.

Ответникът – директор на ТД Митница С., не изразява становище по искането.

Административен съд София - град, III отделение, 70 състав като съобрази доводите в искането и представените с него доказателства, намира следното:

По допустимостта:

В процесния случай, с подадена жалба ЕТ „С. Б. - Н. Б.“ е обжалвал заповед за прилагане на принудителна административна мярка № ФК-С1168-0455795 от 27.07.2021 г., издадена от директора на ТД „Югозападна“ в АМ. Искането за спиране на изпълнението е направено едновременно с оспорването на заповедта, поради което е допустимо.

Разгледано по същество, искането е неоснователно.

С атакуваният административен акт - заповед за прилагане на принудителна административна мярка № ФК-С1168-0455795 от 27.07.2021 г., издадена от директора на ТД „Югозападна“ в АМ, сега ТД Митница С., на основание чл. 124б, ал.1 от ЗДДС е наложена принудителна обезпечителна мярка „запечатване на обект“ по отношение на обект: „Мини маркет“, находящ се в [населено място], ул. 9-ти май, стопанисван от [фирма], ЕИК:[ЕИК], за срок от един месец, считано от дата на връчване на заповедта и е забранен достъпа до обекта за срок от един месец. В заповедта е посочено, че на основание чл. 124б, ал.3 от ЗДДС принудителна

административна мярка „Запечатване на обект“ подлежи на предварително изпълнение.

Съгласно Тълкувателно решение № 5/8.09.2009 г. на ОС на Върховния административен съд при допуснато по силата на специален закон предварително изпълнение на административен акт (каквото е и процесния случай), приложим при съдебния контрол за законосъобразност на административния акт е чл. 166, ал. 2 АПК. Съгласно посочения текст при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2.

Анализът на текста води до обосновавания извод, че в тежест на лицето, поискало спиране на предварителното изпълнение е да докаже вероятността за причиняване на оспорващия на значителна или труднопоправима вреда. Следователно, приложимостта на текста предполага вероятност за причиняване на значителна или труднопоправима вреда преди всичко по отношение на жалбоподателя. По делото от страна на жалбоподателя не са представените доказателства, които да обосновават извода, че на жалбоподателя ще бъде причинена значителна или труднопоправима вреда

Следва също така да се посочи, искането е за спиране на акт, по отношение на допуснато за него предварително изпълнение, по силата на закон – ЗАДС. За разлика от предварителното изпълнение, допуснато с разпореждане по чл. 60, ал. 1 АПК, тук самият законодател въвежда презумпция, че общественият и държавният интерес надделяват над личния (в случая интересът на юридическите лица). Преценката не е на органа, а на законодателя. Очевидно вредите които ще има жалбоподателя са преценени като такива, които не могат да се противопоставят на обществения интерес, който следва да бъде защитен. Съобразно константната съдебна практика, засягането на търговски интереси, вкл. и преустановяване на търговска дейност и финансови загуби, не са от категорията на тези, които могат да бъдат противопоставени на значимите обществените и индивидуални интереси, предвидени в чл.60 ал.1 от АПК. Отделно от това от жалбоподателя не се посочват нови обстоятелства, които да обосновават спирането на предварителното изпълнение на заповедта.

Още един аргумент за неоснователност на така мотивираното искане е и фактът, че евентуалните вреди от обявения за незаконосъобразен административен акт – било имуществени или неимуществени такива, подлежат на репарация по реда на чл.1 ал.1 от ЗОДОВ вр.чл.203 и сл. от АПК, поради това не могат да бъдат третирани като основание за спиране предварителното изпълнение на оспорвания административен акт.

При съобразяване на горните факти се налага извода за неоснователност на искането за спиране на предварителното изпълнение на заповедта.

С оглед на изложеното и на основание чл. 166 АПК, Административен съд София – град, Трето отделение, 70 състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на [фирма], ЕИК:[ЕИК] за спиране на допуснато по закон предварително изпълнение на заповед за прилагане на принудителна административна мярка № ФК-С1168-0455795 от 27.07.2021 г., издадена от директора на ТД „Югозападна“ в АМ.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните

СЪДИЯ: